Quaresma - Quart diumenge

Per JosepMB el dl., 24/03/2025 - 00:00

Is 5,9a.10-12
2Co 5,17-21
Lc 15,1-3.11-32

Vull començar fent èmfasi en la paraula “*Laetare*” (“Goig, alegría..)

En ple temps quaresmal, no podem oblidar que celebrem amb goig, si, amb goig, la preparació del nostre cor personal i eclesial per a la Pasqua. En una paraula molt utilitzada per sant Ignasi, “endreçar”, el temps quaresmal es transforma en un temps de Gràcia per a posar ordre en les nostres vides en el més profund dels sentits.

La paràbola del Pare misericordiós ens mostra la lògica de la misericòrdia de Déu. Misericòrdia que marca la seva forma de relacionar-se amb els homes i dones, que obre els nostres cors a l’Esperança (estem en el Jubileu de la Esperança) i ens retorna la dignitat de fills i filles de Déu. La lògica de la misericòrdia usada pel pare és diferent a la usada pels dos fills de la paràbola, doncs el fill menor, enfonsat en la tristesa, pensava merèixer un càstig pels pecats comesos; en canvi el fill gran, presumint de estar sempre amb el pare, esperava una recompensa pels serveis prestats.

Els dos fills necessitaven experimentar la misericòrdia, per això, el pare els convida a fer festa. La lògica de la misericòrdia no entén de premis o càstigs, sinó d’acollir tot necessitat de misericòrdia i de perdó. Recuperar la fraternitat. Precisament en veure els fills junts i reconeixent-se com a germans consisteix l’alegria del pare. Un Pare que “*fa sortir el sol sobre bons i dolents*”.

Déu es Pare de tots. Que s’inclina pels últims i més petits. Un Déu que es desviu pels marginats dient-los: “ ¡Alegreu-vos! “ *Laetare*” .Un Pare que es commou pels patiments dels seus fills i filles. Un Pare que se n’alegra en retrobar al que estava perdut.

Alegrem-nos, doncs, per aquest temps de purificació interior. No anem sols.

ETIQUETES
ALEGRIA MISERICÒRDIA PERDÓ FRATERNITAT